

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	Motol střecha volající po terapii imaginace
Jméno autora:	Sabina Matějková
Typ práce:	bakalářská
Fakulta/ústav:	Fakulta architektury (FA)
Katedra/ústav:	Krajinářská architektura
Vedoucí práce:	Vladimír Sitta
Pracoviště vedoucího práce:	Ústav krajinářské architektury

II. HODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH KRITÉRIÍ

Zadání	náročnější
<i>Hodnocení náročnosti zadání závěrečné práce.</i>	
Transformace existujícího víceméně sterilního prostoru atria je spojena s mnoha překážkami technického a kompozičního rázu včetně logistických problémů spojených s konstrukcí	

Splnění zadání	splněno
Návrh vnáší do prostoru zcela novou kvalitu. Podstatně rozšiřuje nabídku aktivit. Dochází k významnému navýšení nabídky. Návrh vytváří barevně rozdělené prostředí, které souzní s posláním dětské nemocnice.	

Aktivita a samostatnost při zpracování práce	C - dobře
Vzhledem k náročnosti řešení některých detailů bz pravidelnější konzultace, zejména v kritické fázi před odevzdáním, přinesly vyrovnanější výsledek.	

Odborná úroveň	D - uspokojivě
Autorka prokázala, že je schopna detailně uvažovat o původním konceptu. Některé detaily vyžadují až nábytkářské zpracování. Což by samo o sobě nebylo na závadu. Ale klient dostane do ruky řešení, které sice může stimulovat smysly, ale je na druhé straně dost citlivé na udržování v perfektním pořádku. Tento aspekt je evidentní v celé nemocnici. Stačí si jen prohlédnout entomologické sbírky v osvětlovacích tělesech uvnitř nemocnice. Zatímco poměrně odvážné barevné řešení může vnést do prostoru radostnější atmosféru je na druhé straně schopnost materiálu stárnout rovněž důležitá. U některých výkresů – například vytyčovací, bych si přál, aby autorka byla nucena podle těchto výkresů a údajů pracovat. Některé objekty z polypropylenu jsou zcela uzavřené a podle výkresu neumožňují přístup a to ani pro instalaci nebo případné opravy. Tudíž jsou nerealizovatelné.(Viz např. D 9.8) Zařízení staveniště tak jak je navrženo by zásadně ohrozilo provoz nemocnice.	

Formální, technická a jazyková úroveň, rozsah práce	C - dobře
Ačkoliv se Sabina Matějková nevyhýbala řešením komplikovanějších detailů, méně by bylo nepochybně více. Místo je práce infikována nedodělkami nebo nedostatkem pozornosti k významu čar. Občas není jasné, co je v řezu a co v pohledu. V seznamu dokumentace chybí počet stran u technické zprávy a číslování. Jak má čtenář vědět, zda něco nechybí? Hledání odkazů je někdy obtížné a např. výkres C3 je informačně mrháním papírem i energií.	

Vhodnost použitých materiálů	C - dobře
Zatímco je práškování a následné vypalování barevně trvanlivým povrchem, v daném kontextu jde u vlnitých plechů o problematické pojednání. Pravděpodobně by epoxidové barvy byly dlouhodobě vhodnější. Údržba, instalace a následný provoz nepochybně povedou k mechanickému poškození povrchu. Kapotáž z vlnitého plechu je sice vhodným materiálem, ale bez přesahu okrajů by šlo o provedení s minimálními a obtížně realizovatelnými tolerancemi.	

Další komentáře a hodnocení

Práce obsahuje velké množství objektů, které jsou prezentovány na domácí poměry až v jarmarečních barvách. Což není v kontextu až funebrálně působícího prostoru na závalu. Ve snaze podchytit všechny objekty ale dochází k nedotaženostem, které jsou problematické jak po materiálové stránce, tak i v zpracování detailů. To se týká zejména spojování materiálů a nedomyšlení provozu a údržby zejména u vodních prvků. Pro autorku je polypropylen universálním materiálem.

Tento materiál vyžaduje průmyslové zpracování a nehodí se pro individuální objekty. Autorka se opájí barevností do té míry, že zapomíná na údržbu. Například pítka, krmítka pro ptáky nebo fontánka by zůstaly bílé jen chvíli. Detritus by se postaral o radikální barevnou proměnu.

III. CELKOVÉ HODNOCENÍ A NÁVRH KLASIFIKACE

Pozitivně hodnotím nadstandartní záběr autorky. Navrhnout každý objekt do posledního šroubku je v omezeném časovém rozsahu hodně náročné. Ve snaze obsáhnout vše, zůstávají některé detaily nedotažené a pro chybějící rigorózní vyčištění výkresů i hůře srozumitelné. Škoda. Tato práce mohla excelovat, pokud by bývala předložena k výstupní kontrole tak jak učinili někteří časově lépe zorganizovaní studenti.

Předloženou závěrečnou práci hodnotím klasifikačním stupněm **C - dobře**.

Datum: **12.6.2025**

Podpis:

Doplňující otázky.

1. Jakou metodu spojování polypropylenových prvků navrhuje? Lepení materiálu je obtížné, používá se zpravidla svařování. O tom se však nezmiňujete. Nebudou termální vlastnosti v exteriéru na závalu? Při nižších teplotách – méně než +5 stupňů materiál značně křehne. Tento materiál je vhodný pro určité aplikace a formuje se vstřikováním do forem anebo litím. K tomu je třeba speciálních a nákladných forem, jejichž vysoké náklady jsou kompenzovány sériovou výrobou. Což není případ zde individuálně pojatých prvků. Adaptovala jste v návrhu průmyslově vyráběné profily? Neuvažovala jste o použití jiného materiálu?
2. Jak bude probíhat sekvenčně instalace vodního prvku dle výkresu?
3. Jaká je váha kotvení pavilonu a pavilonů celkem, včetně předpokládaného větrného zatížení? Podle mého názoru dochází k podstatnému překročení dovoleného zatížení na čtvereční metr. Tuším, že kolem 120 kg/m². Byl tento aspekt s někým konzultován? Jak byla určena tloušťka základové ocelové desky?
4. Při provozu kolečkových židlí případně lehátek nelze vyloučit poškození práškových povrchů. Jakou metodou budou poškození opravovány?